

Projektas

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS GINKLŲ IR ŠAUDMENŲ KONTROLĖS
ĮSTATYMO NR. IX-705 19, 20, 21, 23 IR 25 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO
PROJEKTO NR. XIVP-3541(2), LIETUVOS RESPUBLIKOS VIEŠŲJŲ PIRKIMŲ,
ATLIEKAMŲ GYNYBOS IR SAUGUMO SRITYJE, ĮSTATYMO NR. XI-1491 24
STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIVP-3542(2) IR
LIETUVOS RESPUBLIKOS GINKLŲ IR ŠAUDMENŲ KONTROLĖS ĮSTATYMO
NR. IX-705 19 IR 23 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XVP-
226

2025 m.
Vilnius

d. Nr.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi
ir
atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2024 m. gegužės 15 d.
sprendimo

Nr. SV-S-1402 „Dėl įstatymų projektų išvadų“ 1.2 ir 1.3 papunkčius bei
2025 m. balandžio

30 d. sprendimo Nr. SV-S-166 „Dėl įstatymų projektų išvadų“ 1.1 papunktį,
Lietuvos

Respublikos Vyriausybė nutari a:

1. Pritarti Lietuvos Respublikos ginklų ir šaudmenų kontrolės įstatymo
Nr. IX-705 19,

20, 21, 23 ir 25 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIVP-3541(2)
(toliau – Įstatymo

projektas Nr. XIVP-3541(2), Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų,
atliekamų gynybos ir
saugumo srityje, įstatymo Nr. XI-1491 24 straipsnio pakeitimo įstatymo
projekto Nr. XIVP-

3542(2) (toliau – Įstatymo projektas Nr. XIVP-3542(2) ir Lietuvos
Respublikos ginklų ir

šaudmenų kontrolės įstatymo Nr. IX-705 19 ir 23 straipsnių pakeitimo
įstatymo projekto

Nr. XVP-226 (toliau – Įstatymo projektas Nr. XVP-226) siekiui sukurti
gynybos ir saugumo

pramonės plėtrai ir naujiems produktams palankią teisinę aplinką, tačiau:
1.1. Nepritarti Įstatymo projekte Nr. XIVP-3541(2) siūlomoms teisinio
reguliavimo

priemonėms dėl toliau nurodytų priežasčių:

1.1.1. Lietuvos Respublikos ginklų ir šaudmenų kontrolės įstatymu, be
kita ko, yra

įgyvendinama 2021 m. kovo 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva
(ES) 2021/555 dėl

ginklų įsigijimo ir laikymo kontrolės (kodifikuota redakcija) (toliau –
Direktyva). Direktyvos 4

straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad kiekviena valstybė narė nustato
prekiautojų (ši sąvoka pagal

Direktyvos 1 straipsnio 1 dalies 9 punkto nuostatas apima ir šaunamųjų
ginklų arba jų

pagrindinių dalių gamintojus) ir tarpininkų (toliau kartu – ūkio
subjektai) veiklos

reglamentavimo sistema, kurią turi sudaryti bent šios priemonės: 1) tos valstybės narės teritorijoje veikiančių ūkio subjektų registravimas; 2) ūkio subjektų veiklos tos valstybės narės teritorijoje licencijavimas ar leidimų tai veiklai išdavimas; 3) ūkio subjektų asmeninės ir profesinės reputacijos bei kompetencijos patikrinimas. Pagal Direktyvos 1 straipsnio 1 dalies 11 punkto b papunktį neteisėta gamyba yra laikoma šaunamųjų ginklų, jų pagrindinių dalių ir šaudmenų gamyba ar surinkimas be valstybės narės, kurioje vykdoma gamyba ar surinkimas, kompetentingos institucijos pagal Direktyvos 4 straipsnį išduotos licencijos ar leidimo. Kadangi

2

pagal Įstatymo projekto Nr. XIVP-3541(2) 1 straipsnio nuostatas pagrindinių ginklų dalių gamyba būtų nelicencijuojama ūkinė veikla, norint verstis šia veikla nereikėtų gauti licencijos ar leidimo. Pažymėtina, kad siūlomas teisinis reguliavimas ta apimtimi, kuri numato nelicencijuojamą šaunamųjų ginklų pagrindinių dalių gamybą, neatitiktų Direktyvos 1 straipsnio 1 dalies 11 punkto b papunkčio ir 4 straipsnio 4 dalies b papunkčio nuostatų, įpareigojančių Europos Sąjungos valstybes nares nustatyti licencijavimo arba leidimų išdavimo modelį siekiant verstis šaunamųjų ginklų pagrindinių dalių gamyba. 1.1.2. Kadangi Ginklų ir šaudmenų kontrolės įstatymo 20 straipsnis, nustatantis teisės dirbti darbą, tiesiogiai susijusį su licencijuojama veikla, apribojimus, taikomas tik tiems asmenims, kurie verčiasi licencijuojama ūkine veikla, Įstatymo projekto Nr. XIVP-3541(2) 1 straipsnyje siūlomais pakeitimais sukuriamos prielaidos netikrinti asmenų, kurie gamina pagrindines ginklų dalis, nepriekaištingos reputacijos. Toks teisinis reguliavimas neatitiktų Direktyvos 4 straipsnio 4 dalies c papunkčio, įpareigojančio Europos Sąjungos valstybes nares reglamentuoti ūkio subjektų asmeninės reputacijos patikrinimą, be to, sukurtų prielaidas pagrindinių ginklų dalių gamybos rinkoje atsirasti nepatikrintos reputacijos asmenims (pavyzdžiui, turintiems teistumą arba kuriems išduotos licencijos verstis ginklų, ginklų priedėlių, šaudmenų, jų dalių gamyba galiojimas buvo panaikintas dėl tam tikrų pažeidimų ir pan.), asmenims, keliantiems grėsmę Lietuvos Respublikos nacionaliniam saugumui, taip pat nusikalstamas veikas darantiems asmenims po teisėtos veiklos priedanga imantis plėtoti neteisėtos ginklų apyvartos veiklą. Esminė prevencinė šiame papunktyje nurodytų rizikų

valdymo priemonė yra ūkio subjektų patikimumo įvertinimas, atliekamas per ūkinės veiklos licencijavimo procedūras ir licencijuojamos veiklos sąlygų laikymosi priežiūrą. Valstybės kontroliuojančių institucijų atliekamas asmenų patikrinimas ir licencijos ūkinei veiklai išdavimas yra valstybės laidavimas ir garantija, kad joje įregistruotas ir ūkinę veiklą vykantis asmuo yra patikimas, o tai kaip tik sukuria prielaidas dalyvauti užsienio valstybių ir tarptautinių organizacijų skelbiamuose projektuose ar viešuosiuose pirkimuose ginklų, ginklų priedėlių, šaudmenų, jų dalių srityje.

1.1.3. Direktyvos 4 straipsnio 1 dalies b punkte nustatyta, kad kalbant apie šaunamuosius ginklus, pagamintus arba importuotus į Europos Sąjungą 2018 m. rugsėjo 14 d. arba po šios datos, valstybės narės užtikrina, kad bet kuris toks šaunamasis ginklas ar pagrindinė dalis, kurie pateikti jos rinkai, būtų užregistruoti pagal šią direktyvą nedelsiant po pagaminimo ir ne vėliau kaip prieš pateikiant rinkai arba iškart po importavimo į Europos Sąjungą. Ši Direktyvos nuostata yra įgyvendinta Ginklų ir šaudmenų kontrolės įstatymo 8 straipsnio 1 dalies ir Ginklų registro nuostatų, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2020 m. birželio 10 d. nutarimu Nr. 600 „Dėl Ginklų registro reorganizavimo ir Ginklų registro nuostatų patvirtinimo“ (toliau – Ginklų registro nuostatai), 35 punkto nuostatomis. Tačiau pagal Įstatymo projekto Nr. XIVP-3541(2) 1 straipsnyje siūlomas nuostatas vykdant nelicencijuojamą ūkinę veiklą (pagrindinių ginklų dalių gamybą) būtų taikomos tik Ginklų ir šaudmenų kontrolės įstatymo 22 straipsnio 3 dalies 1–5 punktų nuostatos. Todėl pagrindinių ginklų dalių gamintojai neturėtų pareigos pagamintų pagrindinių ginklų dalių duomenis pateikti kontroliuojančioms institucijoms, nes jiems Ginklų ir šaudmenų kontrolės įstatymo 8 straipsnio 1 dalies ir Ginklų registro nuostatų 35 punkto nuostatos būtų netaikomos. Toks teisinis reguliavimas sudarytų prielaidas pažeisti Direktyvos 4 straipsnio 1 dalies b punkto reikalavimą užregistruoti šaunamojo ginklo pagrindines dalis nedelsiant po pagaminimo. Pažymėtina, kad

3

Įstatymo projekto Nr. XIVP-3541(2) 1 straipsnyje numatyta policijos informavimo apie gaminamas dalis priemonė (deklaravimas), nurodant gamintoją, kuriam gaminamos ginklų dalys, ir šių dalių kiekį, taip pat neatitinka Direktyvos 4 straipsnio 5 dalies reikalavimo dėl

kompiuterizuotoje duomenų kaupimo sistemoje registruotinų ir pateiktinų šaunamųjų ginklų ir jų pagrindinių dalių duomenų, kuriais remiantis būtų galima identifikuoti ir atsekti

šaunamuosius ginklus ir jų pagrindines dalis.

1.1.4. Įstatymo projekto Nr. XIVP-3541(2) 1 straipsnyje siūloma

nustatyti, kad būtų

nelicencijuojama „ginklų dalių“, „pagrindinių ginklų dalių“ gamyba, tačiau nenurodyta, apie

kokių ginklų (šaunamųjų ir (ar) kitų ginklų) dalis kalbama. Atkreiptinas dėmesys, kad pagal

Direktyvos 1 straipsnio 1 dalies 2 punktą pagrindinės dalys – vamzdis, rėmas, uoksas (tiek

viršutinis, tiek apatinis), atitinkamais atvejais pistoleto užraktas, revolverio būgnelis, spyna

arba užraktas – yra priskiriamos tik šaunamųjų ginklų, į kuriuos jie įmontuoti arba numatyti

įmontuoti, kategorijai. Ginklų ir šaudmenų kontrolės įstatymo 2

straipsnio 66 dalis taip pat

nustato tik šaunamųjų ginklų pagrindines dalis, bet nėra nustatyta, kas yra kitų ginklų (ne

šaunamųjų ginklų) pagrindinės dalys ir kokios jos yra. Pavyzdžiui, neaišku, kurios minų,

granatų, raketų, bombų, granatsvaidžių, liepsnosvaidžių, minosvaidžių, patrankų, haubicų,

mortyrų dalys būtų laikomos pagrindinėmis, kurių gamyba būtų

nelicencijuojama. Todėl

siūlomas teisinis reguliavimas negalėtų būti tinkamai įgyvendintas, nes stokoja teisinio aiškumo

ir apibrėžtumo, tai yra neatitinka Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo 3

straipsnio 2 dalies 6 punkte įtvirtinto aiškumo principo, reiškiančio, kad teisės aktuose

nustatytas teisinis reguliavimas turi būti logiškas, nuoseklus, glaustas, suprantamas, tikslus,

aiškus ir nedviprasmiškas. Kartu pažymėtina, kad pagal Įstatymo projekto Nr. XIVP-3541(2) 1

straipsnio nuostatas vykdant nelicencijuojamą ūkinę veiklą (pagrindinių ginklų dalių gamybą)

nebūtų taikomos jokios kitos Ginklų ir šaudmenų kontrolės įstatymo

nuostatos, išskyrus 22

straipsnio 3 dalies 1–5 punktų nuostatas. Toks teisinis reguliavimas būtų fragmentiškas,

nepakankamas ir neužtikrintų tinkamo valstybės ir visuomenės saugumo interesų pusiausvyros

balanso, nes nebūtų vykdoma pagamintų pagrindinių ginklų dalių apskaita, nebūtų paskirtas

ginklininkas, pagrindinės ginklų dalys būtų laikomos ir saugomos

patalpose, kurioms nekeliami

jokie reikalavimai, neaišku, kas ir kokia tvarka atliktų vykdomos

nelicencijuojamos ūkinės

veiklos kontrolę, patikrinimus ir pan. Atsižvelgiant į tai, galima

teigti, kad nelicencijuojamos

ūkinės veiklos vykdymas būtų paliktas pačių subjektų nuožiūrai ir

savireguliacijai, o Įstatymo

projekto Nr. XIVP-3541(2) 1 straipsnyje numatoma policijos informavimo apie pagamintas

pagrindines ginklų dalis deklaravimo forma būtų nepakankama ginklo ar jo pagrindinių dalių atsekamumui užtikrinti. Be to, Įstatymo projekto Nr. XIVP-3541(2) 1 straipsnyje siūlomas nustatyti teisinis reguliavimas būtų nenuoseklus, nes reikalavimas gauti licenciją nepagrindinių ginklų dalių arba ginklų priedėlių ir šaudmenų dalių gamybai išliktų.

1.1.5. Įstatymo projekto Nr. XIVP-3541(2) 2, 3 ir 5 straipsniuose siūlomais pakeitimais siūloma ne tik atsisakyti reikalavimo pateikti sveikatos patikrinimo išvadą dėl darbuotojų, kurių darbas tiesiogiai susijęs su licencijuojama ūkine veikla, bet ir apskritai siūloma darbuotojams, kurių darbas tiesiogiai susijęs su licencijuojama ūkine veikla, netaikyti apribojimo dėl sveikatos patikrinimo. Toks teisinis reguliavimas apimtų tiek ginklų parduotuvių darbuotojus, kurie prekiauja ginklais, tiek mokymo įstaigų darbuotojus, kurie vykdo asmenų mokymus, tiek tirų, šaudyklų instruktorius, kurie naudoja ginklus, ir t. t. Pažymėtina, kad visi fiziniai asmenys gali susirgti ligomis ar turėti fizinių trūkumų, dėl kurių jie negali įsigyti ar turėti ginklų, todėl

4

siekiant išvengti grėsmės kitų asmenų gyvybei ar sveikatai, viešajai tvarkai ar visuomenės saugumui, prieš priimant į darbą naujus darbuotojus, kurių darbas tiesiogiai susijęs su licencijuojama ūkine veikla, būtina tikrinti tokių darbuotojų sveikatą. Be to, pažymėtina, kad Elektroninėje sveikatos paslaugų ir bendradarbiavimo infrastruktūros informacinėje sistemoje gali ir nebūti duomenų apie į darbą priimamų naujų darbuotojų, kurių darbas tiesiogiai susijęs su licencijuojama ūkine veikla, ligas ar fizinius trūkumus, dėl kurių jie negali įsigyti ar turėti ginklų, jeigu jie anksčiau nesikreipė dėl tokių ligų ar fizinių trūkumų gydymo. Todėl ir reikalingas tikslinis asmenų sveikatos patikrinimas prieš suteikiant jiems teisę tiesiogiai dirbti su ginklais.

1.1.6. Pažymėtina, kad 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 258/2012, kuriuo įgyvendinamas Jungtinių Tautų protokolo prieš neteisėtą šaunamųjų ginklų, jų dalių ir komponentų bei šaudmenų gamybą ir prekybą jais, papildančio Jungtinių Tautų Konvenciją prieš tarptautinį organizuotą nusikalstamumą (JT šaunamųjų ginklų protokolą), 10 straipsnis ir nustatoma šaunamųjų ginklų, jų dalių ir komponentų bei šaudmenų eksporto leidimų sistema, importo ir tranzito priemonės (toliau – Reglamentas), 7 straipsnio 1 dalyje ir 9 straipsnio 2 dalyje nustatytos supaprastintos šaunamųjų ginklų laikinojo eksporto (t.

y. vežimo į trečiąsias valstybes, kurios nėra Europos Sąjungos valstybės narės) sąlygos jau nustatytos Ginklų ir šaudmenų kontrolės įstatymo 37 straipsnio 1 dalyje. Šioje dalyje nustatyta, kad be leidimo įvežti (išvežti) pavienius ginklus galima išvežti šio įstatymo 3 straipsnio 2, 6–10 punktuose nurodytus ginklus, duslintuvus, B, C, D kategorijų ginklus, ginklų priedėlius, šaudmenis, jų dalis, kurie su policijos įstaigos leidimu buvo laikinai (ne ilgiau kaip 24 mėnesiams) įvežti į Lietuvos Respubliką jų tinkamumui nustatyti, eksponuoti, taisyti, laikinai sandėliuoti, medžioklės ar sporto tikslais, arba laikinai (ne ilgiau kaip 24 mėnesiams) išvežti šio įstatymo 3 straipsnio 2, 6–10 punktuose nurodytus ginklus, duslintuvus, B, C, D kategorijų ginklus, ginklų priedėlius, šaudmenis, jų dalis iš Lietuvos Respublikos jų tinkamumui nustatyti, eksponuoti, taisyti, laikinai sandėliuoti, medžioklės ar sporto tikslais tuo atveju, kai fizinis ar juridinis asmuo pagrindžia, kad šie ginklai, ginklų priedėliai, šaudmenys, jų dalys jiems teisėtai priklauso ir kad ginklai, ginklų priedėliai, šaudmenys, jų dalys šiam tikslui išvežami laikinai. Taigi atsižvelgiant į šį teisinį reguliavimą Įstatymo projekto Nr. XIVP-3541(2) 4 straipsnyje siūlomas teisinis reguliavimas dėl lengvatinių sąlygų šaunamųjų ginklų, jų dalių ir pagrindinių komponentų bei šaudmenų eksportui sudarymo Ginklų ir šaudmenų kontrolės įstatymo 3 straipsnio 2, 6–10 punktuose nurodytų ginklų, duslintuvų, B, C, D kategorijų ginklų, ginklų priedėlių, šaudmenų, jų dalių atžvilgiu yra perteklinis.

1.1.7. Įstatymo projekto Nr. XIVP-3541(2) 4 straipsnyje siūlomos teisinio reguliavimo nuostatos būtų taikomos visų kategorijų (taip pat ir A kategorijos) šaunamųjų ginklų, ginklų priedėlių, šaudmenų, jų dalių eksportui. Atkreiptinas dėmesys, kad Ginklų ir šaudmenų kontrolės įstatymo 23 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad Europos fiziniai ir Europos juridiniai asmenys, kurie verčiasi ginklų, ginklų priedėlių, šaudmenų, jų dalių gamyba, importu ar ginklų taisymu, ginklų ir šaudmenų perdirbimu, A kategorijos ginklus, ginklų priedėlius, šaudmenis, jų dalis importuoja, eksportuoja Lietuvos Respublikos strateginių prekių kontrolės įstatymo nustatyta tvarka. Atsižvelgiant į tai, Įstatymo projekto Nr. XIVP-3541(2) 4 straipsnyje siūlomos nuostatos, reglamentuojančios A kategorijos ginklų, ginklų priedėlių, šaudmenų, jų dalių eksportą, yra ne Ginklų ir šaudmenų kontrolės įstatymo reguliavimo dalykas.

1.1.8. Įstatymo projekto Nr. XIVP-3541(2) 4 straipsnyje siūloma nustatyti galimybę negražinti pagal laikinojo išvežimo procedūras eksportuotų šaunamųjų ginklų, jų dalių, pagrindinių komponentų ir šaudmenų, kai jie buvo sunaikinti, apie tai informuojant policiją pagal jos patvirtintą deklaraciją. Pažymėtina, kad Reglamento 2 straipsnio 11 punkte nustatyta, kad laikinuoju eksportu yra laikomas šaunamųjų ginklų vežimas iš Europos Sąjungos muitų teritorijos, kai numatoma juos reimportuoti per ne ilgesnį kaip 24 mėnesių laikotarpį. Taigi viena iš esminių laikinojo eksporto sąlygų yra eksportuotos prekės reimpotas per nustatytą laiką, todėl siūlomas teisinis reguliavimas šiuo aspektu neatitinka Reglamento 2 straipsnio 11 punkto nuostatų. Be to, nuostata, leidžianti negražinti eksportuotų šaunamųjų ginklų, jų dalių, pagrindinių komponentų ir šaudmenų į Europos Sąjungos muitų teritoriją ir tik įpareigojanti pateikti deklaraciją apie šaunamųjų ginklų, jų dalių, pagrindinių komponentų ir šaudmenų sunaikinimą kontroliuojančiai institucijai (t. y. apie sunaikinimą bus sužinoma tik faktui jau įvykus), sukuria sąlygas, o kartu ir riziką nukreipti šaunamuosius ginklus, jų dalis, pagrindines dalis ir šaudmenis į neteisėtą apyvartą ar neteisėtiems tikslams įgyvendinti (pavyzdžiui, šaunamuosius ginklus, jų dalis, pagrindines dalis ir šaudmenis nukreipti į karo zonas, teroristinėms grupuotėms ir pan.), apeiti valstybėms ar konkrečioms subjektams taikomas tarptautines sankcijas.

1.2. Nepritarti Įstatymo projekte Nr. XIVP-3542(2) siūlomai teisinio reguliavimo

priemonei dėl šių priežasčių:

1.2.1. Įstatymo projekte Nr. XIVP-3542(2) siūloma nuostata, kad karinei įrangai reikalingas garantinis ir (ar) techninis aptarnavimas sutarties vykdymo metu turi būti teikiamas

Lietuvos Respublikos teritorijoje, prieštarauja Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 56

straipsnyje įtvirtintam draudimui riboti laisvę teikti paslaugas, taip pat 2009 m. liepos 13 d.

Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/81/EB dėl darbų, prekių ir paslaugų pirkimo

tam tikrų sutarčių, kurias sudaro perkančiosios organizacijos ar subjektai gynybos ir saugumo

srityse, sudarymo tvarkos derinimo ir iš dalies keičiančios direktyvas 2004/17/EB ir

2004/18/EB 4 straipsnyje įtvirtintam nediskriminavimo principui.

1.2.2. Atkreiptinas dėmesys, kad Įstatymo projektu Nr. XIVP-3542(2) siekiami tikslai

yra užtikrinami Lietuvos Respublikos gynybos ir saugumo pramonės įstatymu (toliau – GSPĮ).

GSPĮ nustato galimybę perkančiosioms organizacijoms, veikiančioms gynybos ir saugumo

srityje, išigyjant karinę įrangą, taikyti pramoninį bendradarbiavimą, siekiant užtikrinti esminius nacionalinio saugumo interesus. Įstatymo projekte Nr. XIVP-3542(2) numatoma tik viena priemonė, skirta nacionalinio saugumo interesams užtikrinti – garantinio ir (ar) techninio aptarnavimo teikimas Lietuvos Respublikos teritorijoje. Šią priemonę apima GSPĮ 10 straipsnio 7 dalyje nustatytos net 5 priemonės, kuriomis tiekėjas ir gamintojas gali įgyvendinti pramoninio bendradarbiavimo sutartį, pasirinkdamas vieną ar kelias iš šių priemonių: investuoti į Lietuvos gynybos ir saugumo pramonę Lietuvos Respublikos investicijų įstatymo ir kitų investavimo reguliuojančių teisės aktų nustatyta tvarka, perduoti technologijas Lietuvos mokslo ir studijų institucijoms ir (ar) įmonėms ar kartu su šiomis institucijomis ir (ar) įmonėmis vykdyti mokslinius tyrimus, eksperimentinę plėtrą ar inovacinę veiklą, išigyti prekes ar paslaugas iš Lietuvos mokslo ir studijų institucijų ir (ar) įmonių, teikti Lietuvos mokslo ir studijų institucijoms ir (ar) įmonėms konsultacijas karinės įrangos gamybos, technologijų ar inovacijų klausimais, sudaryti sąlygas Lietuvos mokslo ir studijų institucijoms ir (ar) įmonėms naudotis tiekėjo ar gamintojo gamybos, tyrimų ar testavimo infrastruktūra. Įstatymo projekte Nr. XIVP-

6

3542(2) nustačius privalomą reikalavimą dėl karinės įrangos garantinio ir (ar) techninio aptarnavimo teikimo Lietuvos Respublikos teritorijoje tais atvejais, kai perkančioji organizacija, suderinusi su kitomis GSPĮ nurodytomis atsakingomis institucijoms, priims sprendimą pirkdama karinę įrangą taikyti pramoninį bendradarbiavimą, užsienio tiekėjui įgyvendinant pramoninio bendradarbiavimo sutartį būtų ribojama GSPĮ nustatyta galimybė pasirinkti priemones, kuriomis bus įgyvendinama pramoninio bendradarbiavimo sutartis, arba atsiras papildoma našta, pavyzdžiui, karinės įrangos garantinio ir (ar) techninio aptarnavimo veiklą būtina vykdyti Lietuvos Respublikos teritorijoje, taip pat įgyvendinti priemones, kuriomis įgyvendinama pramoninio bendradarbiavimo sutartis ir kurių vertė gali siekti iki 30 procentų karinės įrangos įsigijimo sutarties vertės. Tai gali mažinti užsienio tiekėjų suinteresuotumą dalyvauti Lietuvos perkančiųjų organizacijų vykdomuose karinės įrangos pirkimuose, todėl kyla rizika, kad iš viso nebus galimybių išigyti kai kurios Lietuvai reikalingos karinės įrangos užsienio tiekėjams atsisakius pateikti pasiūlymus, kad karinė įranga bus

įsigyjama už didesnę kainą, kad, užtrukus karinės įrangos įsigijimo procedūroms, Lietuvai reikalinga karinė įranga nebus įsigyta per suplanuotus terminus.

1.2.3. Įstatymo projekte Nr. XIVP-3542(2) siūloma nustatyti pareigą atliekant visus viešuosius pirkimus gynybos ir saugumo srityje nustatyti privaloma reikalavimą tiekėjams, kad karinei įrangai reikalingas garantinis ir (ar) techninis aptarnavimas sutarties vykdymo metu būtų teikiamas Lietuvos Respublikos teritorijoje, išskyrus atvejus, kai dėl techninių priežasčių garantinį ir (ar) techninį aptarnavimą būtina atlikti karinės įrangos gamintojo šalyje. Tiekėjams nustatomi garantinio ir (ar) techninio aptarnavimo reikalavimai turėtų būti vertinami individualiai, atsižvelgiant į pirkimo objekto specifiškumą ir realią būtinybę paslaugas teikti Lietuvos Respublikos teritorijoje, taip pat įvertinant, ar kitomis priemonėmis (pavyzdžiui, tiekėjams nustačius papildomus tiekimo patikimumo reikalavimus) nėra galimybių užtikrinti kokybiško ir laiku atliekamo reikiamų paslaugų teikimo. Visiems viešiesiems pirkimams gynybos ir saugumo srityje nustačius Įstatymo projekte Nr. XIVP-3542(2) siūlomus reikalavimus, atliekant karinės įrangos pirkimus, tiekėjams būtų nustatomi pirkimo objektui neproporcingi reikalavimai ir sukuriama neproporcinga našta nustatytiems reikalavimams įgyvendinti, todėl kyla rizika, kad užsienio tiekėjai (ypač jei tai vieninteliai užsienio tiekėjai) gali atsisakyti dalyvauti krašto apsaugos sistemos vykdomuose pirkimuose arba kad Lietuvai reikalinga karinė įranga bus įsigyta už didesnę kainą, nors kokybišką ir per nustatytus terminus karinės įrangos garantinį ir (ar) techninį aptarnavimą būtų galima užtikrinti ir kitomis nei Įstatymo projekte Nr. XIVP-3542(2) siūlomomis priemonėmis.

1.3. Nepritarti Įstatymo projekte Nr. XVP-226 siūlomoms teisinio reguliavimo priemonėms dėl šio nutarimo 1.1.1-1.1.4 ir 1.1.6-1.1.8 papunkčiuose nurodytų priežasčių.

2. Atkreipti Lietuvos Respublikos Seimo dėmesį, kad Vyriausybė, įgyvendindama Devynioliktosios Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos, kuriai pritarta Lietuvos Respublikos Seimo 2024 m. gruodžio 12 d. nutarimu Nr. XV-54 „Dėl Devynioliktosios Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos“, 66 punkto nuostata - užtikrinsime tinkamas salygas gynybos pramonės plėtrai - aktyviai kursime salygas stiprinti šios pramonės šakos savarankiškumą ir plėtoti inovacijas - pateiks šią pavasario sesiją Seimui įstatymų projektus, kuriais bus siūloma kompleksinėmis teisinio reguliavimo priemonėmis tobulinti teisinį reguliavimą gynybos pramonės vystymo srityje, įskaitant ir teisinį reguliavimą, susijusį su

ginklų, ginklų priedėlių, šaudmenų, jų dalių apyvarta, ir taip spręsti gynybos pramonės skatinimo ir plėtros klausimus.

Ministras Pirmininkas

Vidaus reikalų ministras